

Ölümcül Alternatifler Arasında Kapana Sıkışmışlık

Emperyalizm ve Dinci Gericiliğin Çıkmaz Sokağı Sadece Devrim bu Koşulları Defedebilir!

Tunus'ta, gerici İslamcılar tarafından gerçekleştirilen son saldırı, haklı olarak korku ve nefrete sebebiyet verdi. Hâlbuki bize söylenen, bu tip caniliğe karşı tek kale burcunun; bir biri ardına işlediği suçlarla günümüz dünyasını himayesinde bulunduran, yerel ölçekteki diktatörler ve savaşlar aracılığıyla insanları parçalayan, işkenceden geçiren ve sömürü ağını bizlere dayatanlar olduğudur.

Ortadoğu'daki insanlar böylesi yaşam koşullarını bir gün daha yaşamaktansa ölmeyi yeğleyeli dört yıl oldu. İnsanlar bugün, iki kabul edilemez alternatifin karşısında kendisini felce uğramış ya da tuzağa düşürülmüş hissetmekte: ya defettikleri rejime geri dönüş ya da Ortadoğu'nun yerel işbirlikçilerinin yerine gelmek isteyen, halka karşı gaddar olan köktenci dinciler. İki kamp arasındaki bu çatışma yayılıyor, katliamlara yol açıyor ve emperyalist-kapitalist sistem egemenliğini sürdürdükçe, bu ölümcül dinamik devam edecektir. Neyse ki başka bir yol, komünist devrimin özgürleştirici yolu mevcut!

21. yüzyıl dinci köktencilikliğini doğuran bu kapitalist sistemin kendisidir. Siyasal İslam, çürümenin, ikiyüzlülüğün, Batı tarafından ezilen uluslara yönelik empoze edilen aşağılanmanın, batıl inanç ve patriarkal düzenin hüküm sürdüğü Şeriat üzerine kurulu rejim tarafından yenileceği yalanlarını dile getirmektedir. Büyük batılı güçler, çıkarlarına denk düşmediği için çareyi bu siyasal akımı durdurmakta buldular lakin bugün için İslamcılık, Batı'nın ana ideolojik muhalefeti gibi gözükmemekte ve bölgenin aktüel siyasi iklimini sarsmakla tehdit etmektedir. Barbarlıktan halkı koruma kisvesi altında,

yüksek teknolojili bu barbarlar, Afganistan, Irak ve Mali'yi işgal edip, Pakistan, Yemen ve Libya'ya asker yollayıp insansız hava araçlarıyla yağmadan geçirip, bugün Suriye'ye bombalar yağdırarak, yakıp yıkmaktadırlar. Emperyalistler müdahaleler, istilalar, işgaller ve katliamlarla sadece İslamcılığı güçlendirmiş ve yayılmasına ruhsat vermiştir. Ve İslamcılar tarafından yapılan her kelle koparma ve insan kaldırma ise halkların Batı'yı sığınak olarak görmelerine ve kucak açmalarına ve dolayısıyla ezilmelerine neden olmaktadır. Hâlbuki büyük batılı güçler açık bir şekilde kamu görüşünü ve ordularını kapsamlı bir savaşa hazırlamaktadır.

Mısır'da, Tunus'ta, Libya'da, Yemen'de ve bölgedeki başka ülkelerde, gerçek bir devrim olmaksızın halklar daha fazla gericilik, geri kalmışlığa dayanan ulusal aşağılanma ve haklarının yoksunluğu, İslamcıların yerlerini almak istedikleri, genelde Batı'ya boyun eğen siyasetçilerin sancaklarını "seçmeye" katlandıklarını görüyoruz. Bu kâbus, halklar başka bir toplum için mücadele etmek üzere başka bir yol takip etmedikleri sürece, sadece daha kötüsüne neden olacaktır. Son senelerde gerçekleşen isyan kasırgası içerisinde, politik ve teorik reformizm ve dar kafalılık, ne hoşnutsuz gençliği ne de Ortadoğu'nun büyük yoksulluğu içerisinde yaşayan halkları harekete geçirmeyi becerebilmiştir.

Bugün tiksiniç siyasal tercihler önünde, yüzleştığımız sorunlar karşısında bilimsel temele dayalı, toplumu radikal olarak dönüştürecek ve geçmiş devrim deneyimlerinden ders çıkarabilecek bir projeye cevap vermek zorundayız. İşte temel ilkelere ve farklı ülkelerin özgüllüklerine göre geliştirilmesi gereken yaklaşımlara dair birkaç örnek:

-Milyonlarca insanın devrimci eylemleri her türlü gerici güce meydan okumalı, onları yenmeli ve sadece monarşiye ve teokrasiye karşı değil aynı zamanda Ortadoğu'daki milyonlarca insanın hayatını New York, Paris, Londra ve Frankfurt'taki sermaye birikimine tabi kılan, kapitalistlerle toprak

sahiplerinin egemenliğini gizleyen siyasal sistem yani formel eşitlikçi parlamento da söküp atmalıdır. Kitlelerin toplumu gerçek manada değiştirmeye katılabilecekleri bir sistem, açık tartışmaların olacağı, hemfikir olamayanların ifade özgürlüğü ile zenginleşeceği, insanların dini vecizelerini ve ateizm propagandalarını yapabilecekleri halkın siyasal ve kişisel haklarının korunduğu farklı bir sistem inşa edilmek zorundadır.

-Post-kolonyal Cezayir'den babalı oğullu Esat'a, oradan İran İslam Cumhuriyeti'ne kadar (Venezüella da dâhil), tecrübeler bize göstermiştir ki emperyalist dünya sistemi işleyişi içerisinde sıkışık bir biçimde ikamet edildiği müddetçe onu yıkmayı istemeyi beyan etmek boş bir öneridir. Gözünü petrol bürümüş ya da bürümemiş hiçbir halk, tüm zenginliğin toplumun ve dünyanın değiştirilmesine kullanılmadığı takdirde, kendi ilişkilerini özgürce yönetemez. Yeni bir ekonomik gelişim, emperyalist bağımlılığı parçalayarak dengeli bir şekilde, çevrenin toplu yıkımına derman olmak için, sürdürülebilir yeni bir gelişim yoluna koyulmalıdır. Üretim, kolektif yönetim kapasitesinin ve mülkiyetin, tüm toplumun çıkarları için olduğu gerçekten de yeni sosyalist sisteme kapıyı açmak zorundadır. Böylesi bir dönüşümü sağlamak, gerici sosyal güçlerin iktidarını kökünden kazımak ve canlı ve bağımsız bir ekonominin ortaya çıkmasına vesile olmak, devrim yapmaksızın mümkün değildir.

-Bu, insanlığın bilimsel ve sanatsal üretiminin daha iyisini içereceği ve köktenci gericilik kadar baskıcı emperyalist-kapitalist değerler ve ahlak karşısında mücadele edecek, devrimci bir kültürün gelişmesine olanak tanıyacaktır. Bu kültür, bütün uluslardan halkların birleşmesine, farklı tarihsel toplumların geleneklerinden pozitif olanların alınmasına, öğrenme arzusuna ve toplumsal baharın gelmesine yol açacaktır.

-Çok sayıda Ortadoğu halkı güçlerini birleştirerek, kendilerini ezenlere karşı mücadele etmeli ve gerekli

birlikteliğe erişmek için, Berberi, Kürt ve diğer ezilen azınlık milliyetler üzerindeki baskıyı ortadan kaldırmalı, ırkçı İsrail sömürgeciliğinden Filistin'i özgürleştirmelidir.

-Kadınların erkek egemenliği hükmündeki ataerkillikten, "modern" olduğu kadar ortaçağ yanlısı her türlü aşağılanmadan, küçük düşürmeden ve baskıdan kurtuluşu, haklı olarak bölgenin ve dünyanın fay hattı niteliğindedir. "Solcuların" büyük bir çoğunluğu bu engin potansiyeli, insanların haylice geri düşünceleriyle çatışmaya girmemek için talan ettiler. Bugün ve gelecek açısından, kadınların baskıdan kurtulma mücadelesi toplumun dönüştürülmesinin motor gücü olmak zorundadır.

-20. yüzyıl sosyalist devrimleri ve komünist devrimin 150 yıllık özgürleştirici tecrübeleri hakkındaki gerçekliğin gün gibi ağarması gerekmektedir. Geçmiş sosyalist devletler, insanlar arasındaki ilişkilerde, bugün mevcut olan her türlü devlet anlayışını geçen bir yol aralayarak, büyük ilerlemeler kat ettiler. Onların hatalarından, yanlışlarından olduğu kadar başarılarından da, bir sonraki devrimci dönemde daha iyisini yapabilmek için öğrenmekle mükellefiz. Bob Avakian tarafından geliştirilen Yeni Sentez, bu sürecin tecrübelerinden almakla birlikte, komünizmin bir bilim olduğu ve sosyalist devrimin hedefine ulaştırılmasına dair yeni yaklaşımı daha net bir anlayışla ileri sürmüştür. Bu Yeni Sentez, uluslararası sahada artan oranda tartışmalara meydan vermektedir. Ortadoğu'da ve tüm yeryüzünde, devrimciler fikir çalışmalarında bunu göz önünde bulundurmalıdırlar.

Milyonlarca genç ve diğerleri isyan duygularıyla yüklüler. Köktenci İslamcılar bu yıkıcı hoşnutsuzluğu hiçbir pozitif yanı olmayan vizyona ve programa doğru kanalize ediyorlar. Gençlere ve sosyal çıtanın en altında bulunanlara olduğu gibi tüm sosyal tabakalardan gelen insanlara sunabileceğimiz; hedefin komünizm olduğu ve ülke ülke değiştirilebileceği bir dünya süreci içerisinde, insanlığın kurtarıcıları olarak dönüştürüleceklerinin mümkünlüğüdür. Bu dünya, birlikte çalıştığımız, ortak payda için mücadele ettiğimiz, herkesin

topluma katkıda bulunabileceği ve ondan ihtiyacı oranında alabileceği kadar insanlığın layıkıyla yaşayabileceği bir biçimde olduğu, insanlar arasında bölünmenin artık olmadığı, birinin başkasının üzerinde ne hakimiyetinin ne de baskısının olmadığı, hırsızlığın artık olmadığı ve saygın biçimde ihtiyaçlarımızın sağlandığı ama gerçekten de dünyayı anlamak ve onu değiştirmeye yeltenmek için anlayışın hüküm sürdüğü bir dünyadır. Ortadoğu'nun kurtuluşu için vurulabilecek güçlü darbeler dünyanın her yerinde duyulacak ve tüm ezilenlere cesaret verecektir. Onların her yerde kız ve erkek kardeşleri var. Meksika'daki ayaklanmaları ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki baskı karşıtı mücadeleyi görmek kâfi.

Ben Ali ve Mübarek'in yıkılmasına neden olan kitle ayaklanması içerisinde, halk kitlelerinin dünyayı tümünden değiştirebileceklerinin ilhamını gördük. Bu bütün bir bölgeyi sallayarak, tüm dünyaya takdire şayan ve reel bir değişim mesajı yollamıştır. Eski siyasal düzen çatlama başladı ama yeni ve radikal anlamda farklı bir devletin inşasının ihtiyacı hala anlaşılmadı. Eski ya da yeni biçimde, halk kitlelerinin karşısında ayaklandıkları adaletsizlikler ve korkuların daha kötüsü bugün mevcut. Eğer gerçek problemin ve çözümün gerçek bir güç doğurduğu anlaşılıysaydı, bu sahici bir devrime olanak tanımaz mıydı? Bu özsel anlayışı barındıran, İslami illüzyonlara ve emperyalist realiteye tümüyle karşı olan, tüm ülkelerden ve bölgelerden geniş kitleleri, uzun vadede kendi gerçek düşmanları karşısında bir araya getirecek olan bir temsiliyet var. Bugün, git gide bölünen, ezilen ve umutsuz kılınan halkların bir arada toplanmasına hizmet edebilir. Buna, bu ölümcül aktüel dinamiği tersine çevirerek başlayabilir. Böylesi bir yolu takip etmek çok zor ve bu cinnetten kurtulmanın başka yolu yok.

Editörün Notu: Bu yazı, Tunus'taki Dünya Sosyal Formu için kaleme alınmıştır. Orjinal metne şu adresten ulaşabilirsiniz: <http://aworldtowinns.co.uk/>